

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, Prešov 08001

Rozkvitnutá paleta
Školská slohová práca
(Umelecký opis)

Meno a priezvisko: Matúš Lehet

Trieda: II. A

Školský rok: 2023/2024

Kvety na Javorine v Tatrách - Karel Langer

Konzept

Na mierke, kde lode sa napárajú na veľko ročeka do rozlehu hna v
~~uzomomistho spolupraci s Unou Pire hca sa vyssia na hladine~~
~~cto klade hnaty. Kazda vlka sa pyti vojou kladou borumov~~

Osvald v odličnosti prirodneho sveta na vynára myšlienky. Z prítomných skutočností
naš vŕch sa osvald vynára jemný vodný opar, hmota, ktorá nese a
harmonicky sa rozvíja okolo bodu, ktorým sa pohybuje aj vnútri. Vŕch!
Prvé slovo, ktoré mi napadne je nádherné. ♥

Zaradajem Zavrnu ovi Pauram. Citiu. Zhlloka na nadychnem a ochorim a
Yojim na placke. Pauradum* Je sovitar. [Ne je sovitar, ani sovitar Je sovitar
Paurim vukos. To mi ~~sovitar~~ Pauri budich do slyb? Bol to sovitar? ⁷ sovitar
sa repolim.

[illegible]

Lm
 ♥ Ustím v rozprávkové krajině. Tráva šanuje ruku v ruce s neznámým stán-
 kovařem. Odlišné? Ustím se předávací aho, kalendářem, hygieny. Všechno
 postří velmi harmonicky. Ustím pozorám na tuto krajinu ^{ide} by mi hniloba
 vybledla až do vermetu. Ustím je přepelný hladem vóna rozhorlila
 lých křesl. Ustím vóna připomíná hudbu přírody šláha mýty
^{koncely} Ustím, aby se přidali na parket rádků. Ustím potěbu potěbu lých Ustím
 krásu, šláha se práva aho indrood na disco. Ustím se velmi, Ustím se
 šláha jemnými polkybi tohor přivítají noze bratří
^{zavři}

□ Záhada na Vlnách. Právě tam pro momenty strachu, momenty myšlenky.
Vlny ^{Amela, Liborij} ~~zavaz~~ ^{zavaz} ~~radoma~~ podléhají celému království. ©
Když to more vyvolal

5. uz bez kmly.

□, kteří prý byli melancholickí náčelní hufy.

Čistopis

Nachádzam sa na mieste, kde sa dotýka zem a nebo. Predo mnou stoja mohutné symboly Slovenska. Z vrcholu každého štítu pomaly zostupuje chladný vánok, spojený so zimomriavkami. Ale nie je mi zima. Cítim sa sviežo. Telom mi prebehol nostalgický pocit, ktorý vo mne zobúdzia hlbokú spomienku na detské časy, strávené na chate v Tatrách. Tento pocit sa za okamih vytratí. Nostalgický pocit vystriedal pocit melanchólie. Prežívam prvé momenty strachu, momenty mystiky. Zahaľuje ma závoj hmly. Čakám, čo sa udeje. Hmla si postupne berie celú krajinu za ženu. Zastávam. Zavriem oči, zhlboka sa nadýchnem a znova ich otvorím. Hmla sa s krajinou rozchádza. Už stúpa k nebesám. Prvé slovo, ktoré mi prišlo na um, aj vyslovím. “Úžas!”

Stojím na maliarskom plátne. Ale nie obyčajnom. Prírodnom. Aký svetoznámy virtuóz vymyslel túto symetrickú choreografiu? Tráva sa vlní ruka v ruke s nežným vánkom a farebné odtiene kvetov, ktoré prebili melanchóliu hmly sa otáčajú ako hýrivý kaleidoskop. Len pozerám na túto krajinu, kútiky úst mi vystreľujú k nebesiam. Inak to nejde! Táto rozkvitnutá paleta sa rovná symfónii prírody. To veľké množstvo farieb kvetov sa mieša a prelína s ostatnými prírodnými farbami, ale celé to upokojuje zelená, utešujúca farba stoniek kvetov, trávy, ba aj lístkov na strome, ktorá nie je pre náš zrak veľmi oslepujúca. Neupozorňuje na seba. Správa sa ako introvert. Ale to jej odpustíme, lebo vytvára neodolateľný kontrast na našej rozkvitnutej palette.

Ale príroda nehrá len na jednu stranu. Pomocou tónov vtáctva sa na našej rozkvitnutej palette začína prírodné tanečné predstavenie, v ktorom bude hrať hlavnú úlohu malý, no prenádherný hmyz. Paleta sa na chvíľu premenila na tanečný parket. Predohru majú chrobáčky s chytozínovým pancierom. S pomocou slnka dodávajú blyštivé odlesky ako disko guľa. Ku nim sa ladnými pohybmi pridávajú nádherné farebné motýle. Niesli sa na vzduchu ako šperky kráľovni. A aj sa na nich podobali. Každá kráľovná oblečená ako od iného návrhára. A nakoniec preblysli žlté blesky, ale tie neprišli kvôli zábave. Ony ani na tanec na tanečnom parkete nemajú čas. Ich úlohou je pracovať. Na parket ich doviedol vánok preplnený sladkými vôňami nektáru z rozkvitnutých kvetov. Ale aspoň si zatancujú doma v úli, pri spoznávaní zážitkov svojich kolegýň.

Na koniec sa slnko rozlúči s každou farbou na palete božtekom na čelo v podobe posledných zlatých lúčov a odchádza k inej palete. Hmyz zaspáva a rozkvitnutá paleta sa zahaľuje do tmy. Zavriem oči a už len počúvam utíchajúcu melódiu zaspávajúcej palety. Oči otvorím a odídem.